

Arrest

nr. 152 871 van 18 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 23 januari 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juli 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. CALLEWAERT en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten, geboren te zijn in de stad Bilis en te behoren tot de Ogaden clan. Uw vader en moeder, die beiden de Somalische nationaliteit bezaten maar in Addis Abeba te Ethiopië studeerden, bekeerden zich tot het christendom. Bij terugkeer naar Somalië in 1993 werd uw vader gedood omwille van deze bekering. Uw moeder dook onder bij een nicht. Omdat u medische zorgen nodig had en omwille van uw moeders vrees voor haar familie die haar vervolgde vanwege haar bekering verhuisde zij samen met u en haar nicht naar de stad Nairobi te Kenya toen u enkele maanden oud was. In het jaar 2000, toen u zeven jaar oud was, werd uw moeder vermoord aan de Keniaans-Somalische grensovergang nadat zij met een Bijbel werd betrapt. De familie van uw moeder kwam over uit Somalië, nam de inboedel van uw moeder in beslag en gooide u op straat omdat u als een ongelovige werd aanzien. U overleefde als straatkind in Nairobi door wagens te wassen en

drankjes te verkopen en raakte verslaafd aan het snuiven van lijn. In 2002 werd u aangesproken door een Zuid-Afrikaanse mormoonse predikant. Hij spoorde u aan bij een vriendin van hem in Nairobi te verblijven. In 2003 konden zij u ook overhalen opnieuw naar school te gaan. U volmaakt de lagere school in Nairobi in 2010. Sinds begin maart 2011 hielp u een man die kledij verkocht. U probeerde in Kenya tevergeefs aan documenten te geraken. Op 05.10.2011 werd u opgepakt door de politie. Omdat u geen identiteitsdocumenten bezat werd u vastgehouden in het politiekantoor, geslagen, en dan weer vrijgelaten. Op 31.10.2011 werd u gearresteerd door politie in burger. U werd meegenomen naar het politiekantoor in Shauri Moyo te Nairobi. Opnieuw werd u gevraagd naar uw identiteitsdocumenten. U werd geslagen en beschuldigd van banden met Al Shabaab. Na een week werd u samen met drie andere Somaliërs meegenomen naar een bos. De politie maakte u 15.000 kenyaanse shilling afhandig waarna u mocht vertrekken. De agent die u liet vertrekken zei u dat u het land moest verlaten, omdat hij zijn overste zou vertellen dat hij u gedood had. U weet niet wat er met de andere Somaliërs gebeurde. U kon vervolgens de Zuid-Afrikaanse predikant contacteren die samen met zijn vriendin uw vertrek uit Kenya regelde. U verliet Kenya op 26.11.2011 en reisde met het vliegtuig naar Wenen waar u een dag verbleef. U reisde verder met de wagen tot u op 29.11.2011 in België aankwam. De volgende dag, op 30.11.2011, diende u een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. U vreest in geval van terugkeer naar Somalië gedood te worden.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een Bijbel en het boek der Mormonen neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielaanvraag kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevestigd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u geen begin van materieel bewijs neerlegt betreffende uw identiteit en uw nationaliteit(en). Verder dient vastgesteld te worden dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde dat uw vader "A.M.S." heette (verklaring DVZ – vraag 10 en fiche samenstelling van familie). Tijdens uw gehoor stelde u dan weer dat uw vader de naam "S.M.K." droeg (cgvs p.2). Verder beweert u zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ, vragenlijst cgvs - vraag) als tijdens het gehoor voor het CGVS dat uw moeder de voornaam M. droeg. Gevraagd of uw moeder ooit haar naam wijzigde antwoordt u ontkennend. Wanneer u er op gewezen wordt dat M. geen islamitische naam is, rekening houdend met uw bewering dat uw Somalische moeder zich bekeerde op volwassen leeftijd, geeft u het weinig verhelderende antwoord dat Ma. een islamitische naam is maar dat uw moeder M. heette. U vult nog aan dat u uw moeder nooit gevraagd heeft of ze haar naam wijzigde (cgvs p.14). Uw beweringen betreffende de naam die uw moeder droeg overtuigen niet. Niet alleen verklaart u aanvankelijk dat uw moeder haar naam nooit wijzigde en dus al van haar geboorte de

naam M. droeg, wat geenszins wijst op een herkomst uit een familie die het islamitische geloof aanhangt. Het is bovendien is het weinig aannemelijk dat een alleenstaande Somalische vluchteling die omwille van haar bekering tot het christendom haar Somalische familie vreest en die vervolgens met haar zoon in een Somalische vluchtelingenwijk in Nairobi gaat wonen daar de aandacht op zich zou willen vestigen door een christelijke naam aan te nemen.

U blijkt ook de Somali-taal niet machtig te zijn. U verklaart voor het CGVS dat u slechts enkele woorden Somali sprak omdat u tot de leeftijd van zeven jaar bij uw moeder verbleef die Engels en Swahili met u sprak omdat zij geen contact wenste met andere Somaliërs in Nairobi. U stelt gestopt te zijn met het aanleren van de Somali taal gezien uw moeder er afkerig tegenover stond (cgvs p.7-8). Niettegenstaande de Engelse taal waarin u het gehoor voor het CGVS aflegde ook een officiële taal is in Somalië, is de Somali-taal algemeen verspreid en vormt ze – enkele minderheden niet te na gesproken – een wezenlijk kenmerk van de Somali's, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Gezien u verklaart tot de leeftijd van zeven jaar bij uw moeder te hebben gewoond die de Somalische nationaliteit had en het Somali als moedertaal had is het niet aannemelijk dat u geen enkele kennis heeft van deze taal. Voorts kan er geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat u geen enkel contact had met andere Somaliërs in Kenya (cgvs p.10-11). U stelde hier tijdens het gehoor over dat uw moeder dit niet wenste (cgvs p.7). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat de wijk Majengo Pumwani waar u volgens uw verklaringen verbleef (verklaring dvz – vraag 9 en cgvs p.5, 12 en 14) vlak naast de wijk Eastleigh gelegen is. Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dat Eastleigh een omvangrijke Somalische populatie kent. U zou in deze buurt(en) ook als straatkind gewerkt hebben na de dood van uw moeder tot u zou zijn opgevangen door de vriendin van de mormoonse predikant in 2002 (cgvs p.12). Uit de ter beschikking van het CGVS zijnde informatie blijkt ook dat de New Pumwani primary school in de wijk Eastleigh ligt en studenten uit deze buurt aantrekt. Redelijkerwijs kan dan ook aangenomen worden dat u in deze omgeving van het Somali gebruik moest maken. Dat u enerzijds verklaart tot de leeftijd van zeven jaar bij uw Somalische moeder te hebben verbleven en gedurende ongeveer achttien jaar in Somalische migrantenwijken in Nairobi te hebben gewoond en gewerkt maar anderzijds geen enkele kennis heeft van het Somali is dan ook geheel niet aannemelijk en ondergraaft in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw bewering een Somaliër te zijn. Bijkomend kan nog opgemerkt worden dat u tijdens uw gehoor voor het CGVS stelde dat u na het stopzetten van uw school in 2010 in de wijk Eastleigh (Isli) woonde (cgvs p.14-15) waar u op de DVZ nog stelde van 2002 tot uw vertrek naar België in de wijk Manjengo Pumwani te hebben gewoond.

Uw kennis over het Somalische clansysteem blijkt eveneens bijzonder beperkt. U stelt tot de Ogaden clan te behoren. Gevraagd of u iets meer kan vertellen over uw stam antwoordt u er niet veel over te kunnen vertellen maar dat de familie afstamt van de Darod. Wanneer het CGVS informeert of u nog iets anders kan vertellen stelt u er niets anders over gevraagd te hebben en vult u aan dat uw moeder er ook niets over wou vertellen. U blijkt niet te weten of de Ogaden clan nog subclans telt (cgvs p.6). Gevraagd of u ooit gehoord heeft van de "Sede" stam moet u het antwoord schuldig blijven (cgvs p.6). Nochtans blijkt uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie dat de "Sede" een andere stam van uw hoofdstam Darod zijn. Wat nog meer vragen oproept is dat ook de "Kablalah" stam u geheel onbekend is (cgvs p.7). Nochtans is deze stam een hoofdstam van de stam waarvan u beweert afkomstig te zijn, de Ogaden. Gezien het belang van het clansysteem in de opbouw van de Somalische identiteit (zie informatie in het administratief dossier) en is het merkwaardig dat uw kennis over de clanstructuur in het algemeen, maar ook uw eigen clan in het bijzonder, uitermate beperkt is. Als verklaring voor uw bijzonder beperkte kennis van het Somalische clansysteem stelt u enkel uw stam te kennen omdat uw moeder dit verteld had in geval men er op school naar zou vragen (cgvs p.7). Deze reden voor uw ontbrekende kennis kan echter moeilijk aanvaard worden. Volgens uw verklaringen woonde u immers in een arme wijk in Nairobi met een grote aanwezigheid van Somalische vluchtelingen. Dat u zich in deze omgeving niet bewust zou zijn geworden van het belang van uw Somalische clanidentiteit is bijzonder weinig aannemelijk. Later tijdens het gehoor blijken ook de Ogaden-substammen "Makabul" en Miyir Walal" u niets te zeggen (cgvs p.9).

Al evenmin overtuigen uw verklaringen betreffende uw geboorteregio. Zo stelt u tijdens het gehoor dat u in Juba State geboren bent. Wanneer het CGVS informeert of er slechts één of meerdere Juba regio's in Somalië zijn weet u correct te vertellen dat er meerdere zijn, maar stelt u de namen van al die staten niet te kennen (cgvs p.8). Gevraagd of u de namen van de verschillende Juba-staten ooit gehoord heeft antwoordt u ontkennend. U stelt er nooit naar geïnformeerd te hebben. Wanneer het CGVS u er op wijst dat er een Lower en Middle Juba bestaat en u vraagt of u enig idee heeft in welke staat u geboren bent moet u ook daar het antwoord schuldig op blijven. Evenmin kent u de Somalische benaming van de administratieve regio waar u geboren zou zijn (cgvs p.9).

Betreffende uw bewering dat u na een periode als dakloze wees in Nairobi vanaf 2003 financieel ondersteund werd door een Zuid-Afrikaanse mormoonse predikant en gedurende meer dan zeven jaar

opgevangen werd door diens vriendin in Nairobi dient opgemerkt te worden dat u hiervan geen begin van materieel bewijs voorlegt. Ook uw verklaringen betreffende uw leven gedurende deze periode overtuigen niet.

Wanneer het CGVS informeert of u (verblijfs)documenten had in Kenya antwoordt u ontkennend. U stelt Somalische identiteitsdocumenten noch Keniaanse verblijfsdocumenten te hebben gehad (cgvs p.11). Gevraagd hoe u zich kon inschrijven in de New Pumwani primary school zonder dat u in het bezit was enig identiteits- of verblijfsdocument stelt u niet te weten hoe uw Zuid-Afrikaanse schutsheer en zijn vriendin dit regelden (cgvs p.12). Deze bewering is echter weinig geloofwaardig. Gezien u volgens uw verklaringen ongeveer zeventien jaar oud was toen u uw lagere school afrondde (cgvs p.10) mag redelijkerwijs aangenomen worden dat u enigszins een idee heeft hoe u ingeschreven raakte in een publieke school in Nairobi stad als ongedocumenteerde vluchteling. Bovendien blijkt uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie dat tot 2011 vluchtelingenkinderen zich slechts konden inschrijven in Keniaanse scholen via het neerleggen van een geboortakte of een door het UNHCR uitgereikte vluchtelingenkaart.

Gevraagd wat u uw omgeving in Nairobi vertelde over uw herkomst geeft u de bijzonder weinig aannemelijke uitleg dat die Zuid-Afrikaanse man en die vrouw alles deden zodat u geen vragen moest beantwoorden en dat u voor de rest niets zei (cgvs p.13). Aan deze bewering kan gezien uw verklaringen betreffende uw leven als straatkind, uw verblijf in de Somalische wijken van Nairobi en uw jaren als student in een school met een grote Somalische aanwezigheid niet aanvaard worden. Redelijkerwijs mag aangenomen worden dat u in de omgang met andere Somaliërs in uw omgeving vragen kreeg over uw herkomst en daar dan ook zelf een verklaring voor diende te geven.

De hiervoor geuite bedenkingen betreffende uw herkomst worden verder versterkt door uw persoonlijke mededelingen op uw Facebookprofielen. Wanneer u tijdens het gehoor voor het CGVS gevraagd wordt of u een Facebookprofiel bezit stelt u er één te hebben onder de naam "Prince Timo" (cgvs p.10). Het CGVS vond een Facebookprofiel onder de naam "P.B.T. (M.)". De door u vermelde talenkennis op dit profiel roept echter vragen op. Hoewel u verklaart slechts de lagere school te hebben afgemaakt in Nairobi beweert u de Spaanse taal te beheersen. Tevens stelt u (Oostenrijks) Duits machtig te zijn. Dit is opmerkelijk gezien u op de DVZ verklaarde dat u gedurende één dag in de stad "Vien" in een land met een naam dat klonk als Australia verbleef. Het is echter weinig aannemelijk dat u in het tijdsbestek van één dag de Duitse taal onder de knie kreeg. Bovendien bleek u na enig zoekwerk nog een ander Facebookprofiel te hebben onder de naam "P.T.B. (M.)". Op deze Facebookpagina blijkt u lid te zijn van de Facebookgroepen "Kenyans in Belgium" en "Kenyans in Belgium & Luxembourg" wat andermaal ernstige vragen oproept wat betreft uw verklaringen aangaande uw Somalische origine. Verder heeft u met dit profiel tweemaal een bericht gestuurd over een gospelkerk in Wenen. Dat u op 13.12.2011 op de DVZ verklaarde amper te weten in welke stad of land u verbleef maar een dag later, op 14.12.2011 twee berichten verstuurd naar de leden van deze kerk waar op de Facebookpagina duidelijk aangegeven staat waar deze kerk gelegen is roept opnieuw vragen op betreffende uw verklaring op de DVZ dat u amper besepte waar u zich bevond.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Afmadow gelegen in de regio "Lower Juba" en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd op het moment van uw asielaanvraag (vragenlijst CGVS p. 1 en 4) trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er tijdens het gehoor voor het CGVS expliciet op gewezen dat uw verklaringen ernstige twijfels deden ontstaan betreffende uw beweerde afkomst uit Somalië en dat er weinig tot geen aanwijzingen zijn dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. U antwoordde hieraan niets te kunnen doen en geen enkel bewijs betreffende uw beweerde nationaliteit te hebben (cgvs p.13). U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bigevolg moet worden geconcludeerd dat er in uw hoofde niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. De documenten die u in het kader van uw asielaanvraag neerlegde wijzigen bovenstaande conclusie niet. Uw bijbel en het boek der Mormonen betreffen immers uw religieuze overtuiging en hebben geen betrekking op uw identiteit en/of nationaliteit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging, op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 23 januari 2015 de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

Verzoeker geeft aan dat *"het overgrote deel van de beslissing van het CGVS betreft dat gedeelte van het relaas van verzoeker dat niet strookt met de werkelijkheid"*. Hij stelt nooit te hebben geweten wie zijn ouders zijn, dat de vrouw die hem heeft opgevangen tot zijn zevende steeds heeft gesteld dat zijn moeder een Somalische vrouw was, doch dat hij niets meer weet. Verzoeker heeft over zijn ouders niet de waarheid verteld *"omdat hij effectief denkt dat hij Somaliër is aangezien hem dit steeds werd verteld, doch dit op geen enkele manier kan bewijzen"*. Verzoeker verklaart dat hij dacht *"dat indien hij zou stellen dat hij nog met zijn moeder heeft samengewoond, zou aangenomen worden dat hij Somaliër is"*; thans beseft hij *"ten zeerste dat hij hierover de waarheid had moeten vertellen, doch hij was dermate angstig dat hij onmiddellijk zou worden teruggestuurd naar Kenya en dat er geen geloof zou worden gehecht aan het feit dat hij Somaliër is"*.

Hij verklaart dat hij vanaf zijn zevende jaar op straat heeft geleefd, dat hij gedeeltelijk werd opgevangen door een dame van een Mormoonse gemeenschap, *"doch dit was geen echt "thuis"*. Hij stelt dat hij een kind zonder identiteit, zonder adres en zonder familie bleef, en dat hij grotendeels op straat leefde en na zijn schooltijd werkte om te overleven.

Verzoeker gaat in op de situatie van straatkinderen in Nairobi te Kenya. Hij citeert uit *"een rapport van de organisatie IRIN"*, uit een verslag van *"SOS Children's Village"*, uit de website van *"Kenya, Children of Hope"*, uit een rapport van *"U.S. Dept of State Bureau of Democracy, Human Rights, and Labor, March 8, 2006"* en uit een rapport van *"CRC, Concluding Observations of the Committee on the Rights of the Child (CRC), UN Convention on the Rights of the Child, 12 October 2001"*. Hij verwijst naar de richtlijnen van UNHCR aangaande de definitie van *"sociale groep"*. Verzoeker besluit dat *"de straatkinderen in Kenya moeten beschouwd worden als een sociale groep en daarom bescherming dienen te genieten in de zin van de Conventie van Genève"*. Verzoeker stelt dat hij heeft verklaard zijn moeder gekend te hebben en te weten dat deze laatste werd vermoord omwille van haar bekering tot het christendom, omdat hij niet wist *"dat zijn echte feitenrelaas, namelijk het behoren tot een sociale groep van straatkinderen, een element is tot erkenning"*. Volgens verzoeker heeft de commissaris-generaal *"verder geen grondig onderzoek gevoerd over de levenssituatie van verzoeker in Nairobi"* en is *"verder niet diep ingegaan op zijn bestaan als straatkind"*, hoewel dit voldoende zou zijn om erkend te worden als vluchteling.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en hem, in meest ondergeschikte orde, de subsidiaire bescherming toe te kennen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

2.2.3. Vluchtelingenstatus

2.2.3.1. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn Somalische nationaliteit niet aannemelijk maakt.

Eenzijds verklaart hij op het Commissariaat-generaal de Somalische nationaliteit te bezitten, geboren te zijn in de stad Bilis en te behoren tot de Ogaden clan, en dat hij tot zijn zeven jaar bij zijn moeder verbleef in Nairobi te Kenya, totdat zijn moeder in 2000 overleed. Deze verklaringen zijn echter geenszins geloofwaardig aangezien (i) hij geen begin van bewijs neerlegt betreffende zijn identiteit en nationaliteit(en); (ii) hij incoherente verklaringen aflegde over de namen van zijn ouders; (iii) hij de Somali-taal niet machtig is, hoewel hij tot de leeftijd van zeven jaar bij zijn Somalische moeder zou hebben verbleven en gedurende ongeveer achttien jaar in Somalische migrantenwijken in Nairobi zou hebben gewoond; (iv) hij onaannemelijk onwetend is over het Somalische clansysteem en over zijn geboorteregio, hoewel hij in Nairobi zou hebben gewoond in de nabijheid van een grote gemeenschap van Somalische vluchtelingen; (v) de meldingen op zijn Facebookprofielen niet stroken met zijn verklaringen.

De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker geen Somalische naam draagt en hij geen Somali spreekt. Voorts kan uit het CGVS-verhoor worden afgeleid dat verzoeker ook geen bijzondere bekendheid had met de Somalische gemeenschap en onder meer onbekend is met de sociale structuren van de Somalische maatschappij. Hieruit kan ook geen minimale belangstelling worden afgeleid voor de Somalische gemeenschap.

Anderzijds geeft verzoeker ook in zijn verzoekschrift geen nuttige informatie op dit punt. Hij stelt dat hij nooit heeft geweten wie zijn ouders zijn, dat de vrouw die hem heeft opgevangen tot zijn zevende steeds heeft gezegd dat zijn moeder een Somalische vrouw was, doch dat hij hierover niets meer weet. Integendeel verzoeker stelt thans dat hij gelogen heeft over zijn ouders "omdat hij effectief denkt dat hij

Somaliër is aangezien hem dit steeds werd verteld, doch dit op geen enkele manier kan bewijzen". Hij tracht zich te verschonen door te stellen dat indien hij beweerde "dat hij nog met zijn moeder heeft samengewoond, zou aangenomen worden dat hij Somaliër is". Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat hij daardoor ook de kern van zijn asielaanvraag onderuit haalt. Immers verzoeker kan niet tegelijk beweren dat hij niet weet of hij Somaliër is en anderzijds een verhaal naar voor schuiven over bekering en moord omwille van deze bekering. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker zelf beaamt dat zijn Somalische nationaliteit niet kan komen vast te staan.

De Raad benadrukt dat hij geen rechtsmacht heeft om zelf de nationaliteit(en) van de asielzoeker te bepalen, noch om te beslissen of hij staatloze is. Het behoort wel tot de bevoegdheid van de Raad om, op basis van de door de asielzoeker verstrekte verklaringen en documenten, uit te maken of de voorgehouden nationaliteit al dan niet geloofwaardig en aannemelijk is. Immers de asielaanvraag van verzoekende partij dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of, indien staatloos, van herkomst. Hierbij berust de bewijslast bij de verzoekende partij en is het haar verantwoordelijkheid om haar beweerde identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, wanneer ernstige juridische en/of materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie. *In casu* maakt verzoeker zijn Somalische nationaliteit niet aannemelijk bij de asielinstanties in het bijzonder tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal. Voor zover al geloof kan worden gehecht aan de loutere bewering in het verzoekschrift "dat hij effectief denkt dat hij Somaliër is aangezien hem dit steeds werd verteld", komt verzoeker niet verder dan te stellen dat een niet nader geïdentificeerde vrouw steeds heeft beweerd dat zijn moeder een Somalische vrouw was, maar dat hij gelogen zou hebben over zijn ouders omdat hij dacht "dat indien hij zou stellen dat hij nog met zijn moeder heeft samengewoond, zou aangenomen worden dat hij Somaliër is". Dergelijke verklaringen kunnen bezwaarlijk volstaan nu evenmin kan aangenomen worden dat een jongen die jarenlang onder de vleugels van de Mormonenkerk stond geen enkel ernstig gesprek over dit onderwerp zou gevoerd hebben en dit niettemin hij in Eastleigh naar school ging, een wijk waar tussen de 30.000 en 60.000 Somalische vluchtelingen verblijven (zie de informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

2.2.3.2. Verzoeker verklaart niet de Keniaanse nationaliteit te bezitten. De situatie van straatkinderen in Nairobi te Kenya en verzoekers besluit dat "de straatkinderen in Kenya moeten beschouwd worden als een sociale groep en daarom bescherming dienen te genieten in de zin van de Conventie van Genève", zoals gesteld in het verzoekschrift, zijn niet dienstig, daar geen geloof wordt gehecht aan verzoekers verklaringen aangaande zijn leven in Nairobi, gezien (i) verzoeker geen begin van materieel bewijs voorlegt van zijn bewering dat hij in Nairobi vanaf 2003 financieel ondersteund werd door een Zuid-Afrikaanse mormoonse predikant en gedurende meer dan zeven jaar opgevangen werd door diens vriendin; (ii) hij onaannemelijke verklaringen aflegt over het bezitten van enige (verblijfs)documenten in Kenya en zijn inschrijving in de New Pumwani primary school; (iii) hij ongeloofwaardige verklaringen aflegde aangaande wat hij zijn omgeving in Nairobi vertelde over zijn herkomst, gelet op zijn verblijf in de Somalische wijken van Nairobi en zijn jaren als student in een school met een grote Somalische aanwezigheid; (iv) de meldingen op zijn Facebookprofielen niet stroken met zijn verklaringen. Ter terechtzitting kon verzoeker evenmin verklaren waarom hij niet op eenvoudige wijze de Mormoonse kerk kunnen benaderen nu dit publieke informatie is en verzoeker hiermee bekend is. Verzoekers asielaanvraag komt voor als een aaneenschakeling van verzonnen en tegenstrijdige beweringen.

2.2.3.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.2.4. Subsidiäre beschermingsstatus

2.2.4.1. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient te worden opgemerkt dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.2.4.2. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoeker zijn identiteit niet aantoonbaar en uit zijn verklaringen over Somalië slechts kan worden afgeleid dat hij deze nationaliteit niet kan aantonen wat hij zelf ook toegeeft. Verzoeker toont niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen, noch welke nationaliteit hij daadwerkelijk bezit tenzij de Keniaanse zoals hij op Facebook stelt en waaruit zou blijken dat hij het Spaans en het Oostenrijks Duits kent. Verzoeker maakt hoe dan ook zijn asielrelaas niet geloofwaardig. Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Besluit

2.2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonbaar.

2.2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK